

ordentlig interessant for os at faa oplyst. Thi dersom det er saa, at Regeringspartiet her i Landet, Højre, nu er kommen til den Erkendelse, at alle ere ligeberettigede Borgere, og at Staten har den Blikt over for alle Borgerne at staae dem den bedst mulige Uddannelse og de bedst mulige Livsvilkaar uden Hensyn til nogen som helst Forrettighed eller noget Fortrin, saa siger jeg, at dette Princip for Højres Bedkommende er af ganske ny Dato. Og jeg skal nu sige, hvorfor jeg er i Stand til at bevise, at det er af ganske ny Dato. Det er ikke mere end 14 Dage siden, vi havde Skoleloven til Behandling her i Tinget. Da var det ikke det ærede Medlem fra Aalborg, som var Ordfører for Højre, men det var det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), som jeg glæder mig over nu at se paa sin Plads, der var Ordfører for Højre. Han sagde, den Gang Skoleloven var til Behandling, at vi skulde sørge for, at Almueundervisningen blev saaledes, at den var tjenlig for dem, som ved den skulde undervises til den Livsgerning, de nu en Gang vare staaede til at udøve. Der havde vi Rastevæsenet, der havde vi Klassebetragtningen, der havde vi det Parti, som siger: Nogle ere fødte til at arbejde og til at modtage en Undervisning, en Uddannelse og en Optræning som nu en Gang passer sig for dem, for det Slid, de skulle have her i Verden, men vi have andre Anstalter og andre Formaal for dem, som ere fødte til noget højere og noget bedre. Det ærede Medlem ryfter paa Hovedet, men han har nu sagt det. Det er den Grundopfattelse, hvorpaa dette Parti hviler, og det ville de ikke kunne komme bort fra. Selv om de gøre nok saa mange Forsøg derpaa, ville de dog ved hele deres politiske Færd og hele deres Indvirkning paa de sociale Forhold blive nødte til at erkende, at de have dette Grundsyn, og at de ikke ville kunne komme bort derfra. Det ærede Medlem fra Aalborg har, synes jeg, ogsaa faaet bitre Erfaringer for, at, er der nogen, som ikke kan betragtes som Ordfører for det ledende Højre her, saa er det ham. Det ærede Medlem behøver jo blot at kaste Blikket op paa første Sal, hvor for Tiden hans fortrinlige Forslag om Arbejdsretter og Enighedskamre er til Behandling. Hvorledes tror han, det gaar med den Behandling, som den Gruppe, hvortil han hører, giver dette Lovforslag? Det ærede Medlem skalde ogsaa huske paa, hvorledes det gik det Skattelovforslag, som han i Fjor indbragte her i Tinget, som den højtærede Indenrigsminister bekæmpede, saa snart det kom her ind, skønt det ærede Medlem og flere andre Medlemmer af Højre-

partiet havde stillet det, og det blev da heller ikke til noget, idet det ærede Medlem sammen med et Par andre ærede Medlemmer af Næringsudvalget, den ærede Formand og den ærede Ordfører, udarbejdede et andet Forslag. Nej, det ærede Medlem er ikke Ordfører for Højre og har til Dato ikke været det. Maafe er det den unge Højre, der sidder her i det ærede Medlems Stikfelse, saa at det er det, han er Ordfører for. Men han er ikke Ordfører for det førende, det ledende Højre, hverken i denne Sag principielt eller i nogen anden Sag. Det Arbejde, som det ærede Medlem har udført, og som jeg erkender, at han har gjort godt, Arbejdet paa Arbejdsretternes og Enighedskamrenes Omraade og paa mangfoldige andre Omraader — et Arbejde, som hviler paa en Grundbetragtning, som det ærede Medlem har staaet sig ved Studier, ved Forsøg, ved Arbejde paa de Felter — er et udmærket Arbejde, men det ærede Medlem kan ikke sige, at det er et Arbejde, som bliver anerkendt og annekteret — eller hvorledes jeg skal udtrykke det — af det Parti, som han tilhører. Det foreliggende Lovforslag hviler i Virkeligheden paa en lignende Grundbetragtning. Det er et socialt Krav, det opstiller, det kræver et socialt Syn. Det ærede Medlem er staaet op og har doceret, hvilket socialt Syn han har, at han ikke vil bekyldes for at staa paa den Side, som vil hindre Arbejderne i at naa den høist mulige Udvikling, men han kan ikke for sit Parti, som Parti betragtet, hævde, at det deler dette hans Grundsyn. Det tror jeg ikke, det ærede Medlem er i Stand til, thi hans Parti vil ikke kunne bevise det ved sine Gerninger paa det sociale og politiske Omraade.

Naar jeg her gerne vilde sige et Par Ord, var det egentlig i Tilslutning til en Sætning, som det ærede Medlem fra Næstved (Lund) fremkom med i sit første Forslag. Det var en ganske kort Bemærkning, som han gjorde, og hvori jeg erkender, at der laa dyb Betydning. Det ærede Medlem sagde, at Bønseligheden jo laa deri, at vi savne Forbilleder paa dette Omraade i alt Fald her hjemme. Det slog mig straks, at dersom det ærede Medlem havde Ret deri, at vi savne Forbilleder i vort lille Folks Historie over for denne Sag, ja, saa var denne Sag ikke af den Betydning, saa havde den ikke et saadant Krav paa vor Befolkning og dens Repræsentations Opmærksomhed, som mine Meningsfæller og jeg mene, at den har. Det, som for mig og mine Meningsfæller staaer som Hovedkravet over for et hvilket som helst socialt Lovforslag, der bliver lagt paa dette Ting's Bord, er, at